

REIJA Niemisestä sarjakuva- neuvos

Sarjakuvaneuvos Nieminen ei saanut kurpitsaa vaan kukkia.

Vielä 1980-luvulla Helsingin sarjakuvafestivaali oli pienen, sarjakuviin intohimoisesti suhtautuvan yleisön tapahtuma. Kehitys kansainvälisestäkin mielenkiintoiseksi alan tapahtumaksi alkoi aikana, jolloin Reija Nieminen toimi tapahtuman tuottajana.

Aiemmin muun muassa Suuri kurpitsa -lehteä yhdessä Pauli Kallion kanssa toimittaneen Niemisen luotsaamien kuuden vuoden (1995–2000) aikana tapahtuma sai nykyiset raaminsa. Sarjakuvien myynnin ja keskustelutilaisuuksien rinnalle nousivat etenkin sarjakuvanäyttelyt ja kansainvälisten taiteilijaryhmien vierailut.

Suomessa nähtiin ensi kerran muun

muassa ranskalaisten L'Association- ja Amok-kustantamojen sekä belgialaisen Fréon-ryhmän ja slovenialaisen Stripburger-ryhmän taiteilijoiden töitä.

Tärkeä silmien avaaja nuorelle piirtäjäsukupolvelle oli myös uuden sveitsiläisen sarjakuvan näyttely vuonna 1997. Yksittäisistä taiteilijoista mainittakoon kanadalaiset Julie Doucet, Seth ja Chester Brown, englantilainen Neil Gaiman, espanjalainen Max ja saksalainen Anke Feuchtenberger.

Myös sarjakuvaseuran puheenjohtajana (2001–05) toimineen Niemisen tuottajakausi huipentui vuoden 2000 sarjakuvafestivaaliin, joka on tähänastisista suurellisin. Helsingin kulttuuri-kaupunkibudjetista saatu lisärahoitus

mahdollisti useita näkyviä projekteja. Samalla tapahtuman rahoitus alkoi vakiintua nykytasolleen.

Kansainvälisten vaikutteiden lisäksi Nieminen nosti tuottajakaudellaan johdonmukaisesti esiin kotimaista sarjakuvaa ja etenkin nuoria, vielä asemaansa vakiintumattomia mutta mielenkiintoisia tekijöitä.

Myös piirtäjät itse alkoivat tähdätä julkaisujensa kanssa Helsingin sarjakuvafestivaalille, josta tuli viimeistään Niemisen aikana paitsi suomalaisen sarjakuvakulttuurin myös sarjakuvajulkaisujen monipuolisuuden, määrän ja niiden saaman julkisuuden kannalta ensiarvoisen tärkeä tapahtuma.